

Drugačno bivanje

Spreminjajoča se stvarnost organizacije prostora, ki sledi okrepljeni pravici do svobodne izbire med pestrimi bivanjskimi oblikami namenjenih emancipiranim posameznikom in pozameznicam, pomeni da je je skoraj nemogoče oblikovati neko vodilno prostorsko zasnova prihodnje prostorske organizacije. Zaradi postmodernih in informacijskih družbenih spremenjanjih ter kompleksnosti in večplastnosti prostorskih možnosti, tipov, vzrokov in posledic, lahko govorimo o prepletanju in prekrivanju raznovrstnih praviloma konfliktnih konceptov bivanja, v istem prostoru in času.

Sodobno prostorsko organizacijo je mogoče razumeti kot niz samostojnih in nepovezanih segmentov, ki se načrtno (in pravilno) izogiba konkretnim ali holistično strnjenim odrazom prostorske stvarnosti. Prav nezmožnost opredelitve nekega vrednostnega sistema, ki bi globalno označeval stanje današnjih družbenih odnosov oziroma opravičeval le nekatere od možnih opcij prostorskega razvoja je dejstvo, ki je izredno pomembno tudi pri snovanju strukture ter vsebine prostorskih planskih ali v mnogih primerih celo urbanističnih dokumentov.

Še več, tako pojmovanje stvarnosti mora doživeti svoj odziv v prostorskih planskih dokumentih, katerih namen je vzpostaviti konkretne vrednote pri prihodnjih posegih v prostor in opredeliti prioritetna dejanja razvoja ali varovanja v prostoru. Obenem pomeni, da je treba reducirati področja planskega intervencionizma le na ključna za splošno kakovost bivanja vsega prebivalstva.

Ivan Stanič